

Během druhého prázdninového měsíce dochází k postupnému zkracování dní a ke zvýrazňování teplotních rozdílů mezi dnem a nocí. Nebývá výjimkou, že rána bývají velmi chladná a mlhavá. Tyto teplotní rozdíly „pomáhají“ při dozrávání ovoce a vybarvování červenoplodých odrůd jablek a hrušek. V srpnu na zahradě sklízíme nejrůznější druhy ovoce, ať se jedná o letní odrůdy jabloní a hrušní, pozdní odrůdy višně a meruněk, rané odrůdy slivoní a většina odrůd broskvoní.

- » Průběžně sklízíme dozrávající maliník plodící na jednoletých výhonech, malinoostružiník a ostružiník a také pozdní odrůdy červeného rybízu, zejména Tatra a Heinemannův pozdní.
- » Sklízíme letní odrůdy jabloní a hrušní. U jabloní to jsou nejčastěji odrůdy Ametyst, Hana, Discovery, Charlamowski a lokálně i James Grive. Z hrušní dozrávají odrůdy Alfa, Clappova, Williamsova, Muškateľka šedá či Solanka.
- » Během srpna dozrává většina broskvoní ('Fairhaven', 'Flamingo', 'Sunhaven', či 'Redhaven'). Dále dozrávají pozdní odrůdy meruněk (Bergeron, Goldrich, Harogem a Veecot). Rovněž postupně sklízíme rané odrůdy pološvestek (např. Čačanská lepotica a Čačanská rodna, Hanita), mirabelky ('Bellamira' a 'Nancyská') a renklódy ('Althanova renklóda', 'Zelená renklóda', 'Oulinská renklóda', 'Malvazinka')
- » Letní odrůdy jaderovin se nejlépe hodí pro přímý konzum a jako stolní ovoce, neboť rychle dozrávají a jejich skladovatelnost je velmi krátká. Sklizené ovoce, které hned nesníme, co nejdříve kuchyňsky zpracováváme. Nepoškozené spadlé ovoce, které není nahnilé, moštujeme nebo z něj vyrábíme ovocná vína a destiláty.
- » Provádíme doplňkový pozdní letní řez jaderovin, který pomůže dostat světlo do koruny a na plody a ty se pak budou lépe vybarvovat. U slabě rostoucích stromů tento řez raději neděláme, ještě by ho více oslaboval.
- » Do předem připravených záhonů vysazujeme novou sadbu jahod-

Srpen v ovocné zahradě

PŘEROUBOVÁNÍ V LÉTĚ

Období druhé mízy je vhodné k přeroubování nebo přeočkování ovocných stromů. Štěpujeme v pořadí podle toho, jak rychle ztrácí mízu. Nejdříve roubování provádíme u jabloní a hrušní, dále pokračujeme u slivoní, třešní, višně a meruněk. Broskvoně děláme jako poslední, ale ty je nejvhodnější očkovat. Pro štěpování v období druhé mízy se používá termín na očko spící, jelikož očka letos pouze přirostou a vyraší až v roce následujícím. Při letním roubování opatrně odstraňujeme z rouby listy i s řapíky, pouze u hořejšího oka listovou čepel výrazně zkrátíme.

níků. K výsadbě používáme zásadně kvalitní sazenice ze šlechtitelských a ovocnářských stanic.

- » Během doplňkového letního řezu odstřiháváme letorosty napadené padlím a mšicemi. Nejčastěji je najdeme na vrcholcích letorostů převážně v zastíněných částech korun.
- » V průběhu měsíce dokončíme udržovací řez peckovin, neboť pozdější termín řezu by mohl přispívat ke zhoršenému hojení ran a tvorbě klejotoku. Při řezu dbáme na čistotu řezu a respektujeme zásady Zahnova řezu. Na vzniklé rány pro lepší hojení používáme stromové balzámy či štěpařské vosky.

- » Při výskytu hořké pihovitosti jaderovin děláme v pravidelných čtrnáctidenních intervalech postřik kapalným vápenatým hnojivem. Tato Ca-deficienční hořká skvrnitost se nejčastěji vyskytuje u citlivých odrůd a u stromů po hlubokém jarním řezu.
- » Je-li delší období bez výraznějších srážek a při dlouhodobém suchu, vydatně zaléváme ovocné dřeviny.
- » Během letního řezu u broskvoní zkracujeme letorosty, které mají diferencovaná květní očka. S větším, detailnějším a hlubším řezem broskvoně raději počkáme do jara na období jejich květu.

ZESVĚTLÁNÍ LISTŮ NA BROSKVONI

V průběhu vegetace se nejčastěji na broskvoni setkáváme se žlutozeleným až žluto-bílým zabarvením listů, které je způsobeno nedostatečným příjmem železa, zvláště na silně vápnitých půdách. Utužené a přemokřené půdy tento fyziologický projev podporují. Zkombinují-li se tyto půdní podmínky ještě s nevyrovnanou výživou, obzvláště s nadbytkem fosforu v půdě, je tato situace pro strom velice nepříznivá. Stromy málo kvetou, slabě rostou a následně hynou.

K omezení této kalciozy (Fe-deficientní vrcholová chloróza) využíváme přihnojení na list hnojivy obsahující železo, nejlépe v chelátové formě, případně záhlvkou zelenou skalici po sklizni do půdy. (obr1, obr2 a obr3).

HRUŠKA S ČERVENOU DUŽNINOU

Krvavka je hruška která zraje koncem léta a má narůžovělou až červenou dužninu. Její plody jsou zpravidla menší a baňaté. Hrušky se sklízí v polovině srpna a po utržení vydrží uskladněné cca 14 dní. Plody, které plně dozrají na stromě, ztrácejí brzy na chuti. Nejvhodnější jsou pro

přímý konzum. U nás se tato odrůda nejvíce pěstovala v severních Čechách. V zahradnictví se dají kromě českých výpěstků také zakoupit stromky z německých ovocných školek. Tato odrůda se prodává jako Sommerblutbirne.

MONILINIOVÁ HNILOBA

Deštivé počasí podporuje výskyt moniliniové hniloby. Pravidelnou kontrolou násady plodů u ovocných dřevin můžeme výrazně omezit její výskyt. Zrající plody napadené moniliózou ze stromu včas odstraňujeme a taktéž sbíráme plody spadlé na zem. Infekce monilinií se šíří zejména při deštivém a vlhkém počasí. K infekci dochází po prvotním poškození slupky plodu hmyzem, případně po jiném mechanickém poškození. Sousední zdravé plody, jež se dotýkají plodu napadeného, bývají velmi často také infikovány, neboť houba na ně přežije.

VYSOKÁ NÁSADA PLODŮ MŮŽE ROZLÁMAT KORUNY STROMŮ

Ve druhé polovině léta, kdy začínají být stromy obtěžkány úrodou, se snažíme větve podpírat. K podpírání stromů a větví používáme různé berličky, podpůrné konstrukce, případně samotné větve vyvazujeme. Stane-li se, že i přes naši snahu se větev vylomí, zatrženou ránu očistíme od všech uvolněných třísek, okraje rány začistíme ostrým nožem a celou ránu zamažeme stromovým balzámem nebo štěpařským voskem.

Martin Makal

Foto autor a J. Frič